

D ů v o d y:

Dle §u 299, druhý odstavec ex. ř. jest zabavením služného postížen i příjem, kterého nabude dlužník tím, že byl dán na odpočinek. K příjmu takovému zajisté patří i odbytné. Plně jest přisvědčiti rekursnímu soudu, že § 2 zákona ze dne 15. dubna 1920 čís. 314 sb. z. a n. vztahuje se i na odbytné, a že tedy toto podléhá exekuci do 1. března, při čemž volno musí zůstati dlužníku 4000 Kč, při pohledávkách v druhém odstavci §u 2 uvedených však do $\frac{2}{3}$, s volnými 2000 Kč. V tomto §u 2 mluví se sice o »ročních« 4000 Kč (2000 Kč), ale toto označení »roční« vztahuje se jen na výslužné a zaopatřovací požitky, které jsou periodickými platy, a ne na odbytné, ohledně něhož platí omezení do $\frac{1}{3}$ (nebo $\frac{2}{3}$) tak, by dlužníku zůstalo volných 4000 Kč (nebo 2000 Kč). To platí i pro odbytné dle zákona z 22. prosince 1924 čís. 286 sb. z. a n. Jest pravda, že soudce exekuci povolující má se řídit předpisy zákona čís. 314/1920; neučiní-li však tak, mylně vykládaje zákon, jsa tedy v omylu právním, měl dlužník rekursem odporovati povolení exekuce (srv. rozhodnutí tohoto Nejvyššího soudu čís. 2560 sb. n. s.); mimo to však při exekuci toho druhu, o jaký tuto jde, může i po pravomoci usnesení dlužník dle §u 5 cit. zák. navrhnouti, aby exekuce byla zrušena, pokud odporuje předpisům tohoto zákona. K vůli úplnosti se podotýká, že předpis §u 295 druhý odstavec ex. ř. již tu nepřijde v úvahu, ježto úřad odbytné poukazující již tento plat likvidoval a na soudě složil. Nebudou-li však účinky povolené exekuce od dlužníka naznačenými prostředky zvráceny, zůstává exekuce v platnosti. Kdyby byl zákon něco jiného chtěl, zajisté by byl nařídil, že zrušení takové exekuce má se státi kdykoliv i z moci úřední. Nejsou tedy předpisy §§ 1 a 2 cit. zák. velícími předpisy právními v tom směru, že by k nim soud exekuční dle §u 214 ex. ř. musil vždy, tedy bez ohledu na to, byl-li vznesen odpor, z moci úřední přihlížeti, a nelze opačnému názoru rekursního soudu přisvědčiti. V tomto případě byla vymáhajícím veřitelům povolena exekuce na odbytné, dle zákona ze dne 22. prosince 1924 čís. 286 sb. z. a n. dlužníku vyměřené, beze všeho omezení a, ježto si do usnesení tyto exekuce povolujících dlužník nestěžoval a ani neučinil dle §u 5 zákona čís. 314/1920 návrh, aby tyto exekuce byly zrušeny, pokud odporují tomuto zákonu, nebyl rekursní soud oprávněn, zrušiti usnesení první stolice za tím účelem, aby soud první stolice dle §u 39 čís. 2 a 41 druhý odstavec ex. ř. exekuce zmíněné z moci úřední na část odbytného exekuci podrobenou obmezil a rozvrh vzhledem k tomuto obmezení znovu provedl. Ježto Cyrila H-ová při rozvrhovém roku odporu nevznesla a nejde v tomto případě o porušení velících předpisů, nepřisluší jí dle §u 234 ex. ř. právo k rekursu do rozvrhového usnesení, i bylo proto dovolacím rekursům vyhověti tak, pak shora uvedeno.

Čís. 5494.

Práva pachtovní (hostinské koncese) náležejí k majetkovým právům ve smyslu § 331 ex. ř.; jest přípustno jich zabavení k vydobytí peněžité pohledávky.

Při p o v o l e n í exekuce jich zabavením nelze se zabývatí otázkou přípustnosti podpachtu, pakli bylo navrženo zpeněžení vnučenou správou.

(Rozh. ze dne 26. listopadu 1925, R I 906/25.)

Ku vydobytí peněžité pohledávky povolil soud první stolice vnučenou správou hostince čp. 14 náležejícího povinnému jakož i zabavení hostinské koncese náležející povinnému a sice jak hostinské živnosti v domě čp. 14, tak i hostinské živnosti propachtované dlužníku obci Ch-skou v sálech v sadu — a přikázal dlužníku, by se zdržel jakéhokoliv nakládání s touto hostinskou koncesí (hostinskou živností). Rekursní soud vyhověl rekursu dlužníkovu potud, že napadené usnesení, pokud jím byla povolena exekuce zabavením hostinské živnosti (hostinské koncese) propachtované dlužníku městskou obcí Ch. v sadu a straně povinné dán zákaz, by se každého nakládání s touto koncesí hostinskou (hostinskou živností) vystříhala, zrušil a soudu první stolice uložil, by doplně řízení vydal nové usnesení. D ů v o d y: Rekurs jeví se odůvodněným, pokud povoleno bylo zabavení hostinské živnosti (koncese) propachtované dlužníku městskou obcí ch-skou, neboť zabavení práv pachtovních jest sice přípustno, jest-li však podpacht bez újmy vlastníka nemožným nebo ve smlouvě výslovně zakázán, jest exekuce nepřipustna (§ 1098 obč. zák. a komentář Neumannův k ex. ř. str. 952 a 966). Měl proto první soud, než exekuci povolil, po případě z moci úřední vyšetřiti (§ 55 třetí odstavec ex. ř.), zda dle obsahu pachtovní smlouvy jest dání živnosti v podpacht přípustno, čili nic (stížnost tvrdí, že jest dle smlouvy vyloučeno). Nezbylo tudíž, než v tom směru napadené usnesení zrušiti. V ostatních směrech však stížnosti vyhověti nelze. Jest pravda, že navržena byla exekuce toliko vnučenou správou hostince čp. 14 v Ch., pak hostinské koncese v témže domě a vnučenou správou hostinské koncese obcí propachtované, a že povolena byla exekuce vnučenou správou hostince čp. 14, v dalším pak pouze zabavení hostinské koncese (hostinské živnosti) v témž domě, pak hostinské živnosti (hostinské koncese) propachtované straně povinné obcí Ch-skou. To však nevádí, neboť, bylo-li žádáno o povolení exekuce vnučenou správou živnostenského oprávnění nebo podniku, zahrnuje tento návrh v sobě také zabavení, soud exekuci povolující má zabavení nebo také všeobecně pouze »exekuci« povoliti, zákaz straně povinné vydati, a vyřízení návrhu na zpeněžení (vnučenou správou neb vnučeným propachtováním) soudu exekučnímu ponechati, což se i zde stalo až na to, že první soud opomenul straně povinné také zakázati, by se koncese nevzdala, a vyrozuměti o tom též úřad živnostenský, by tento případné vzdání se koncese nebo živnosti mohl odmítnouti (Neumann str. 957). Exekuce na koncesi hostinskou jest přípustna (Neumann str. 957 a rozhodnutí tam citované, pak str. 953), zejména podléhají exekuci také v čl. VII. uv. pat. k živn. zákonu zmíněná prodejná reální a radikovaná oprávnění jakožto majetková práva (Neumann str. 953). Jde-li o živnost koncesovanou, má býti vedena exekuce nejen na živnostenský podnik, nýbrž i na koncesi, poněvadž tímto způsobem jednak exekuce na podnik jest zajištěna, jednak zabavení koncese zůstane v platnosti, i když provozování živnosti po zabavení bude zastaveno (Neumann str.

954). V tomto případě povolil první soud zabavení hostinských koncesí a hostinských živností, a, i kdyby nepovolil současně zabavení obou, nemůže si strana povinná do toho stěžovati, poněvadž by tím práva její nebyla stížena, nejvýše práva strany vymáhající, a jen ta by si mohla stěžovati (srov. také cit. komentář str. 971). Pokud posléze jde o výtku, že v domě čp. 14 jest hostinská živnost radikovaná, nesmí se přehlížeti, že sice živnost takovou jest pokládati za součást domu čp. 14, že však v tomto případě povolena byla také vnucená správa hostince čp. 14 vedle zabavení hostinské koncese tamže, a bylo již také řečeno, že zabavení koncese vedle zabavení podniku hostinského jest přípustno a účelno.

Nejvyšší soud obnovil k dovolacímu rekursu vymáhající věřitelky usnesení soudu první stolice s tou opravou, že se povoluje zabavení pachtovních práv, povinnému náležejících, jak k hostinské živnosti ch-ské městské obce v sálech v parku povinným tam provozované, tak i ke koncesi k provozu této živnosti sloužící a že se povinnému zakazuje, by se zdržel každého nakládání s těmito pachtovními právy.

D ů v o d y:

V tomto případě řešení jest především otázkou přípustnosti dovolacího rekursu vymáhající věřitelky do usnesení soudu rekursního, pokud jím usnesení soudu první stolice, povolující exekuci zabavením hostinské živnosti (hostinské koncese) povinnému městkou obcí Ch-skou v sále v parku propachtované bylo zrušeno a soudu první stolice uloženo, by doplně řízení nové usnesení vydal. Poněvadž soud rekursní v napadeném usnesení soudu první stolice výslech stran po pravomoci tohoto usnesení neuložil a dle stavu věci k doplnění řízení soudem rekursním nařízenému výslechu toho nebude potřeby, jest otázku přípustnosti dovolacího rekursu vymáhající věřitelky zodpověděti kladně a její dovolací rekurs věcnému rozhodnutí podrobiti. Ve věci samé přisvědčiti jest názoru soudu rekursního, že zabavení pachtovních práv k vydobytí vymáhané pohledávky jest přípustno, neboť práva pachtovní náležejí zajisté pod pojem práv majetkových v §u 331 ex. ř. uvedených, která se dají zpeněžit. Naproti tomu není správným názor soudu rekursního, že již v tomto období řízení exekučního, t. j. při povolení exekuce zabavením práv pachtovních, jest nutno se zabývati soudu exekuci povolujícímu otázkou, zdali zpeněžení zabavených práv podpachtem bez újmy vlastníka jest možno a zdali podpacht v pachtovní smlouvě obce Ch. s povinným tomuto nebyl zakázán. K vyvrácení názoru tohoto stačí poukázati na to, že přípustnost podpachtu, který soud rekursní má na mysli při povolení exekuce zabavením práv pachtovních v úvahu vůbec nepřichází, když navrženo bylo zpeněžení vnucenou správou. V důsledcích toho jeví se soudem rekursním soudu exekuci povolujícímu nařízené šetření o přípustnosti podpachtu pachtovních práv povinného při nejmenším předčasným, i kdyby nebylo předpisu §u 55 druhý odstavec ex. ř. šetření takové při povolení exekuce nepřipouštějícího. Bylo proto dovolacímu rekursu vymáhající věřitelky vyhověti a v napadené části obnoviti usnesení soudu první stolice s opravou svrchu uvedenou, poněvadž znění

usnesení soudu první stolice mohlo by zavdati důvod k pochybnostem o tom, co bylo zabaveno.

■

Čís. 5495.

Omezení rekursního práva v §u 234 ex. ř. vztahuje se nejen na věřitele, dostavivší se k rozvrhovému roku, nýbrž i na věřitele, kteří se k rozvrhovému roku nedostavili.

Tříletou lhůtu §u 216 čís. 2 ex. ř. jest počítati zpět ode dne příklepu do dne, kdy poplatek stal se nedoplatkem, a nikoliv do dne, kdy byl předepsán.

Jde o porušení velicího předpisu §u 216 ex. ř., byla-li dávka z majetku přikázána ve větší míře, nežli dovoluje § 62 zákona ze dne 8. dubna 1920, čís. 309 sb. z. a n.

(Rozh. ze dne 26. listopadu 1925, R I 923/25.)

Rozvrhuje nejvyšší podání za exekučně prodanou nemovitost, přikázal exekuční soud ve výsadním pořadí eráru na dávce z majetku 5792 Kč a na poplatku z převodu 5027 Kč. Rekursu vymáhajících věřitelů vyhověl rekursní soud potud, že nepřikázal převodního poplatku v přednostním pořadí, jinak rekurs odmítl. Důvody: Stěžovatelé uvádějí ve stížnosti, že soud exekuční neprávem přikázal bernímu úřadu k úhradě dávky z majetku předepsané Oldřichu Š-ovi, bývalému majiteli domu 5.792 Kč, a že přikázal dále v přednostním pořadí úhradu 5027 Kč převodního poplatku z roku 1920, ačkoliv poplatek ten není z posledních 3 let. Rekursní soud uznal stížnost jen částečně odůvodněnou a to pokud se týče přikázání převodního poplatku v přednostním pořadí. Podle §u 216 čís. 2 ex. ř. mají býti z rozdělovací podstaty zapraveny v pořadí přednostním poplatky za převod majetku za poslední tři léta přede dnem příklepu zadrželé. Příklep udělen byl vydražitelům usnesením ze dne 20. října 1923. Poplatek z převodu 5027 Kč předepsán byl platebním rozkazem ze dne 1. září 1920, jest tudíž poplatek ten starší 3 let a byl proto neprávem přikázán v pořadí přednostním. Následkem toho se poplatek ten vylučuje z rozvrhu v přednostním pořadí. Stěžovatelé nepodali sice odpor proti přikázání tohoto poplatku v pořadí přednostním při roku rozvrhovém, ježto nebyli přítomni, avšak přes to příznáno jim právo stěžovati si, poněvadž soud, přikázav tento poplatek v pořadí přednostním, chybil proti všeobecným zásadám §u 216 ex. ř. o rozvrhu. Naproti tomu neuznal soud přípustnou stížnost, pokud se týče přikázání dávky z majetku, ježto stěžovatelé při roku rozvrhovém přítomni nebyli, odpor tudíž vznesen nebyl a nejsou tudíž vzhledem k ustanovení §u 234 ex. ř. oprávněni bráti rozvrhové usnesení v této části v odpor rekurssem z důvodu, jež mohli uplatniti odporem ve smyslu §u 213 ex. ř.

Nejvyšší soud k dovolacímu rekursu eráru změnil napadené usnesení ohledně poplatku z převodu v ten rozum, že obnovil usnesení prvního soudu; k rekursu vymáhajících věřitelů do napadeného usnesení, pokud jim byl odmítnut jich rekurs ohledně dávky z majetku, napadené usnesení v tomto bodě zrušil a vrátil spisy rekursnímu soudu s poukazem, by o rekursu ohledně dávky z majetku znovu rozhodl.